

Ubezpieczeń Społecznych z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Świadczenia te wraz z odsetkami za opóźnienie w ustalaniu do nich prawa lub ich wypłacie oraz kosztami opłat pocztowych za ich przesyłanie podlegają refundacji Funduszowi Ubezpieczeń Społecznych z przyznanej na te cele dotacji z budżetu państwa."

Art. 44. W ustawie z dnia 26 maja 1982 r. — Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16, poz. 124 i Nr 25, poz. 187 oraz z 1983 r. Nr 5, poz. 33) w art. 24:

- 1) po ust. 3 dodaje się nowy ust. 4 w brzmieniu:
„4. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa wysokość składek na ubezpieczenie społeczne oraz zasady ustalania podstawy wymiaru tych składek.”;
- 2) dotychczasowy ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 5: w ustępie tym pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) tryb opłacania przez zespoły adwokackie składek na ubezpieczenie społeczne oraz sposób ustalania wysokości zasiłku chorobowego.”
- 3) dotychczasowy ust. 5 otrzymuje oznaczenie ust. 6.

Art. 45. W ustawie z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 268 i z 1984 r. Nr 52, poz. 269) w art. 42:

- 1) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Środki Funduszu przeznacza się na wypłatę świadczeń pieniężnych przewidzianych w ustawie, z wyjątkiem zasiłków rodzinnych, oraz na pokrywanie opłat pocztowych za przesyłanie tych świadczeń i kosztów prowizji dla Banku Gospodarki Żywnościowej za ewidencję sprzedaży produktów rolnych, sprzedanych jednostkom gospodarki uspołecznionej. Z Funduszu wypłaca się również odsetki za opóźnienie w ustalaniu prawa do świadczeń lub w ich wypłacie na zasadach i w wysokości określonych w odrębnych przepisach.”;

2) w ust. 5 wyrazy „na wypłatę świadczeń” skreśla się.

Art. 46. W ustawie z dnia 3 grudnia 1984 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 56, poz. 283 i z 1985 r. Nr 59, poz. 296) w art. 18 w ust. 1 pkt 4 skreśla się.

Art. 47. 1. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 6 czerwca 1958 r. o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. z 1968 r. Nr 7, poz. 43 i z 1974 r. Nr 47, poz. 280),
 - 2) ustawa z dnia 13 kwietnia 1960 r. o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. Nr 20, poz. 119, z 1972 r. Nr 11, poz. 81, z 1974 r. Nr 39, poz. 231 i Nr 47, poz. 280 oraz z 1985 r. Nr 20, poz. 85),
 - 3) ustawa z dnia 23 stycznia 1968 r. o funduszu emerytalnym (Dz. U. Nr 3, poz. 7 i z 1976 r. Nr 40, poz. 235).
2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie pozostają w mocy przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są sprzeczne z niniejszą ustawą.

Art. 48. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1987 r., z tym że art. 36 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1988 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski
Sekretarz Rady Państwa: Z. Surowiec

203

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 października 1986 r.

w sprawie zakresu stosowania przepisów ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych przez spółdzielcze jednostki badawczo-rozwojowe.

Na podstawie art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. Nr 36, poz. 170) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do spółdzielczych jednostek badawczo-rozwojowych stosuje się przepisy ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. Nr 36, poz. 170), zwanej dalej „ustawą”, ze zmianami wynikającymi z rozporządzenia.

2. Przez użyte w rozporządzeniu określenie „spółdzielcze jednostki badawczo-rozwojowe” rozumie się jednostki badawczo-rozwojowe tworzone przez centralne związki spółdzielcze lub Naczelną Radę Spółdzielczą.

§ 2. 1. Utworzenie spółdzielczej jednostki badawczo-rozwojowej prowadzącej działalność dotyczącą całego ruchu spółdzielczego następuje w drodze uchwały Naczelnej Rady Spółdzielczej, podjętej po porozumieniu z Ministrem — Kierownikiem Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń oraz Ministrem Finansów.

2. Utworzenie spółdzielczej jednostki badawczo-rozwojowej innej niż określona w ust. 1 następuje w drodze uchwały zarządu właściwego centralnego związku spółdzielczego, podjętej po porozumieniu z Naczelną Radą Spółdzielczą, Ministrem — Kierownikiem Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń oraz Ministrem Finansów.

3. Utworzenie spółdzielczej jednostki badawczo-rozwojowej, która ma działać na rzecz związku spółdzielczego nie będącego centralnym związkiem albo grupy spółdzielni, następuje w trybie ustalonym w ust. 2, na wniosek związku albo jednej lub kilku organizacji spółdzielczych, określający zasady wyposażenia tworzonej jednostki badawczo-rozwojowej w środki niezbędne do jej działalności.

§ 3. Spółdzielczej jednostce badawczo-rozwojowej, utworzonej w trybie określonym w § 2, statut nadaje odpowiednio Naczelna Rada Spółdzielcza lub zarząd właściwego centralnego związku spółdzielczego.

§ 4. W sprawach dyscyplinarnych mianowanych pracowników naukowych orzeka w I instancji Komisja Dyscyplinarna powołana przez Naczelną Radę Spółdzielczą. Kandydatów na członków tej Komisji wskazują właściwe centralne związki spółdzielcze.

§ 5. Działalność spółdzielczej jednostki badawczo-rozwojowej podlega lustracji właściwego centralnego związku spółdzielczego na zasadach określonych w ustawie z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. Nr 30, poz. 210 i z 1983 r. Nr 39, poz. 176).

§ 6. 1. Organ sprawujący nadzór nad spółdzielczą jednostką badawczo-rozwojową może nałożyć na tę jednostkę obowiązek wprowadzenia do jej planu lub wyznaczyć jej zadania poza planem, gdy jest to uzasadnione

przyczynami wskazanymi w art. 31 ust. 1 ustawy, a ponadto gdy jest to niezbędne ze względu na potrzeby organizacji spółdzielczych, które wyposażyły tę jednostkę w środki do prowadzenia działalności określonej w statucie.

2. Jeżeli organ sprawujący nadzór nałoży na spółdzielczą jednostkę badawczo-rozwojową obowiązek wprowadzenia do jej planu lub wyznaczy poza planem dodatkowe zadanie, stosuje się przepisy art. 31 ust. 2 i 3 ustawy.

§ 7. 1. Połączenie, podział, przekształcenie lub likwidacja spółdzielczej jednostki badawczo-rozwojowej, o której mowa w § 2 ust. 3, następuje w drodze uchwały zarządu właściwego centralnego związku spółdzielczego, podjętej po porozumieniu z Naczelną Radą Spółdzielczą.

2. Połączenie, podział lub przekształcenie jednostki badawczo-rozwojowej, o której mowa w § 2 ust. 3, nie

może nastąpić bez zgody organizacji spółdzielczych, które wyposażyły tę jednostkę w środki niezbędne do prowadzenia działalności określonej w statucie.

3. Majątek spółdzielczej jednostki badawczo-rozwojowej pozostały po jej likwidacji przekazuje się organizacjom spółdzielczym, które ją wyposażyły w środki niezbędne do prowadzenia działalności, w częściach proporcjonalnych do stopnia wyposażenia.

§ 8. Spółdzielcze jednostki badawczo-rozwojowe do chwili wejścia w życie rozporządzenia działają na podstawie dotychczasowych przepisów.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

204

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 listopada 1986 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie prowadzenia rejestru zabytków i centralnej ewidencji zabytków.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48 i z 1983 r. Nr 38, poz. 173) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 kwietnia 1963 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków i centralnej ewidencji zabytków, (Dz. U. Nr 19, poz. 101) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 w ust. 2 skreśla się wyrazy: „(konserwator zabytków miasta wyłączonego z województwa)”,
- 2) w § 2 na końcu zdania skreśla się kropkę i dodaje wyrazy: „oraz przygotowuje i aktualizuje dokumentację dóbr kultury i zabytków dla centralnej ewidencji zabytków.”,
- 3) w § 4 w pkt 5 wyraz „powiat” zastępuje się wyrazem „gmina”,
- 4) w § 5 w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „W ramach działu A rejestru może być prowadzona odrębna księga dla zabytków archeologicznych.”,
- 5) w § 6 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) decyzję o wpisaniu dobra kultury do rejestru.”,
- 6) § 7 otrzymuje brzmienie: „§ 7. Do rejestru wpisuje się dobra kultury nieruchome, ruchome oraz kolekcje na podstawie decyzji, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy.”,
- 7) w § 8 w ust. 1 oznaczenie „art. 99” zastępuje się oznaczeniem „art. 107 § 1”,
- 8) w § 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Odpis decyzji konserwatora o wpisaniu dobra kultury do rejestru przesyła się jednostce organizacyjnej prowadzącej centralną ewidencję zabytków, a ponadto terenowemu organowi administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia podstawowego, właściwemu ze względu na miejsce znajdowania się zabytku.”,
- 9) § 11 otrzymuje brzmienie: „§ 11. O wpisaniu do rejestru albo skreśleniu z rejestru zabytku nieruchomego ogłasza się w wojewódzkim dzienniku urzędowym.”,
- 10) § 13 otrzymuje brzmienie: „§ 13. 1. Centralna ewidencja zabytków jest zbiorem

dokumentacji ewidencyjnej zabytków nieruchomych, ruchomych i kolekcji z poszczególnych województw. Dobro kultury zostaje objęte centralną ewidencją zabytków po wstępnym zakwalifikowaniu przez konserwatora do wpisu do rejestru zabytków, jego udokumentowaniu i przekazaniu dokumentacji jednostce organizacyjnej prowadzącej centralną ewidencję zabytków. Centralna ewidencja zabytków nie obejmuje zabytków znajdujących się w muzeach i bibliotekach oraz zabytków wchodzących do narodowego zasobu archiwalnego.

2. Zbiór dokumentacji ewidencyjnej centralnej ewidencji zabytków obejmuje:
 - 1) ewidencję miast zabytkowych,
 - 2) ewidencję zabytków architektury i budownictwa,
 - 3) ewidencję zabytków ruchomych,
 - 4) ewidencję zabytków techniki,
 - 5) ewidencję stanowisk archeologicznych,
 - 6) ewidencję parków i ogrodów zabytkowych,
 - 7) ewidencję cmentarzy zabytkowych,
 - 8) inne rodzaje ewidencji — według wzorów zatwierdzonych przez jednostkę organizacyjną prowadzącą centralną ewidencję zabytków.
3. Centralną ewidencję zabytków prowadzi Ministerstwo Kultury i Sztuki — Zarząd Muzeów i Ochrony Zabytków.
4. Minister Kultury i Sztuki może powierzyć prowadzenie centralnej ewidencji zabytków Ośrodkowi Dokumentacji Zabytków w Warszawie.
5. Minister Kultury i Sztuki określi szczególne zasady prowadzenia centralnej ewidencji zabytków.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner